

Ninet, la CUP, el RUI

written by Redacció Unilateral | 25 de maig de 2016

Bernat Dedéu va publicar aquest article el 23 de maig al seu bloc [La torre de les hores](#) i el reproduïm aquí comptant amb l'autorització de l'autor.

La setmana passada va transcendir feliçment una intervenció de l'amic Antoni Abat i Ninet a la Comissió d'Estudi del Procés Constituent en la què aquest nostre professor exiliat al Centre for Comparative and European Constitutional Studies de Copenhagen va esmenar la bíblia del Processisme amb veu calmada i europea, però amb mediterrània contundència. L'Antoni, que va recordar emocionat com el seu avi Ninet havia estat afusellat després de declarar la independència al balcó de l'Ajuntament de Sabadell, va destruir ràpidament alguns dels apriorismes que han mogut el Procés en els darrers anys. Resum per a mandrosos que no vulguin empassar-se el vídeo: **cal abandonar urgentment la retòrica buida de desobediència (qui desobeeix ho fa, no ho diu), proclamar una DUI amb la legitimitat d'unes plebiscitàries guanyades amb el 48% dels vots i aquell mateix dia convocar un Referèndum Unilateral d'Independència.** En cas d'aprovació popular, caldria redactar una constitució transitòria amb un articulats mínim amb tal de convocar les primeres eleccions constituents del nou país ja referendat.

La intervenció d'en Toni s'ha fet justament famosa perquè ha tornat a posar el focus en l'única metàfora política que pot fer guanyar aquest Procés per tal de regalar-li tota la legitimitat del món: l'**escrupolositat democràtica**. Al seu torn, Ninet s'allunya de tota la xerrameca sobre Estructures d'Estat (un mot que inventà Ferran Mascarell i ja no cal dir res més) i de la retòrica del Procés Constituent. Dit ras i curt, **primer et declares sobirà i després ja decidiràs** si els nens van a parvulari amb bata o si condueixes pel carril esquerre. La ponència d'en Toni ha fet mal perquè es pren

seriosament els postulats del 27S en tant que plebiscit, és un discurs que provoca ganyotes en els convergents perquè demostra que la independència es podria fer aquesta mateixa setmana i espanta perquè deixa les coses massa clares, que és per altra banda la feina dels acadèmics. Cal fer una declaració i referendar-la amb un RUI que obligui tothom a posicionar-se, un acte que marqui el procés amb l'únic color que el pot ordinar victoriós, el que una persona esdevingui un vot. La resta són preàmbuls innecessaris per marejar la perdiu.

També feliçment, la CUP ha semblat imbuïda d'aquesta filípica i ha tornat a insistir en la necessitat del RUI a la seva darrera assemblea. La notícia d'aquest cap de setmana no és l'esmena que deslliura els cupaires del pacte amb Junts Pel Sí, sinó la tornada del RUI com a catalitzador fonamental de l'èxit del procés. Lluny d'enfadar-se amb la CUP, el president Puigdemont hauria d'agrair que els cupaires pressionin els federalistes de Convergència pressionant per segellar la secessió i votar-la com més aviat millor. Tractar de folles els cupaires pot servir per augmentar encara més la vanitat dels convergents que sospiren per un retorn d'Artur Mas a la palestra per tornar a la dialèctica del 9N, però valdria la pena prendre's seriosament l'intent de la CUP d'aportar una mica d'acció entre tanta boirina. I si no creieu als cupaires, amics de Junts pel Sí, consulteu l'acadèmia europea. Se't troba a faltar, Toni. Has de visitar-nos més.